

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121291115
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121291115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: Q. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, XXX XX O., v konaní o zaplatenie 15 691,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/95/2021 - 157 zo dňa 16. marca 2022 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 15 691,69 Eur titulom zostávajúcej časti zosplateného nezaplateného úveru žalovanou, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11 665,27 Eur od 09. 10. 2020 do zaplatenia. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi (II. výrok).

2. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 11.08.2016 uzavrela C. X. U., a.s., so sídlom P. 5, XXX XX X., N.: XX XXX XXX (ďalej aj „banka“) so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 17 100,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 94 mesačných splátkach (1. - 93. splátku vo výške 240,68 Eur a poslednú splátku vo výške 240,47 Eur), so splatnosťou splátky k 25. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 25.10.2016, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 7,45%, RPMN 8%, priemernej hodnote RPMN 10,85%., odplate 7,45% ročne, najvyššej prípustnej odplate 20,20% ročne. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť činila 22 786,49 Eur a termín konečnej splatnosti úveru bol určený na 25.07.2024. Banka výzvou zo dňa 24.06.2018 oznámila žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky zo zmluvy o úvere s viac ako troma splátkami, dlžná čiastka činí k 23.06.2018 1 421,42 Eur, vyzvala ju na úhradu nedoplatku do 15 dní od doručenia výzvy a upozornila ju, že v prípade jeho neuhradenia v stanovenej lehote vyhlási úver za predčasne splatný. Výzva bola žalovanej náhradne doručená dňa 19.07.2018, kedy sa banke vrátila zásielka s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

3. Listom zo dňa 03.08.2018 banka oznámila žalovanej, že vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru vrátane úrokov a poplatkov s tým, že účinnosť zosplatenia nastáva v 10. deň od doručenia listu. Dlh k 02.08.2018 podľa banky predstavoval spolu sumu 16 082,26 Eur. Aj toto oznámenie bolo žalovanej doručené náhradným spôsobom dňa 30.08.2018.

4. Zmluvou zo dňa 08.10.2020 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky s príslušenstvom z banky na žalobcu, (údajné) postúpenie pohľadávky banka oznámila žalovanej listom zo dňa 14.10.2020, ktorý jej bol doručený dňa 20.10.2020.

5. V konaní pred súdom prvej inštancie žalobca okrem iného v rámci obrany proti žalovanou vznesenej námietke premlčania jeho práva (pohľadávky) uviedol, že v posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (03.08.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 25.05.2018). Prezentoval právny názor, že keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň ak by bol žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná nebola v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Taktiež by bol takýto postup žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko by odňal žalovanej možnosť prípadného douhradenia omeškanej splátky. Z uvedených dôvodov je podľa žalobcu zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 03.08.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.07.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“) a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z.“ alebo „ZSÚ“). Dodal však, že časť podmienok platného postúpenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej pred 01.01.2017 sa spravujú ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v znení účinnom od 01.01.2017 (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2017“) vzhľadom na znenie jeho prechodného ustanovenia § 25i. S poukazom na ust. § 524 ods. 1 a 2 O. z., § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky (ďalej aj „zákon o bankách“), § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2017 a § 53 ods. 9 a § 565 O. z. súd prvej inštancie dospel k záveru, že v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky neboli splnené podmienky vyžadované ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2017 v spojení s ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z. na platné postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu, konkrétne podmienka, že pohľadávka sa stala (predčasne) splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v nadväznosti na nesplnenie podmienok vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 O. z.

7. Súd prvej inštancie bol názoru, že ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 O. z., t.j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 O. z. - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Dikcia § 565 veta druhá O. z. je teda aplikovateľná na zosplatenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 O. z. , pričom veriteľ je limitovaný využitím práva na zosplatenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 O. z. najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplateniu došlo). Do splatnosti tej splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatiť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 O. z.), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky (ktorejkoľvek).

8. Vzhľadom na uvedený právny názor súdu prvej inštancie a na vyjadrenie žalobcu, že právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru dojednané v článku VII. zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo uplatnené pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.07.2018 mal súd prvej inštancie za to, že veriteľ mal po tom, čo sa žalovaná dostala s touto splátkou do omeškania, upozorniť žalovanú podľa § 53 ods. 9 O. z. na skutočnosť, že je so splácaním v omeškaní a na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 O. z. Za takúto výzvu (upozornenie) podľa § 53 ods. 9 O. z. preto nemožno považovať výzvu zo dňa 24.06.2018, ktorá bola realizovaná ešte pred tým, ako nastalo omeškanie žalovanej so splátkou, ktorá podľa vyjadrenia žalobcu mala zosplatenie vyvolať. Až následne mohla banka pristúpiť k uplatneniu práva na zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Ak bola splátkou, ktorá vyvolala zosplatenie úveru, splátka splatná dňa 25.07.2018 (s ktorou sa žalovaná dostala do omeškania dňa 26.07.2018), mohol žalobca zosplatiť úver až po tom, čo bola žalovaná s touto splátkou v omeškaní 3 mesiace a súčasne do splatnosti najbližšej ďalšej splátky, teda do 25.11.2018. Právny predchodca žalobcu však vyhlásil predčasnú splatnosť úveru už listom zo dňa 03.08.2018, teda necelý kalendárny mesiac po omeškaní žalovanej so splátkou, ktorá mala zosplatenie vyvolať. Na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany banky nie je platné v zmysle § 39 pre rozpor so zákonom - ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z. a tým pádom nie je platná ani zmluva o postúpení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre rozpor s ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2017 s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/8/2021 zo dňa 27.05.2021. Súd prvej inštancie preto žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore (pretože mu nepatrí hmotné právo uplatňované žalobou) zamietol ako nedôvodnú. Vzhľadom na zamietnutie žaloby už z tohto dôvodu riadiac sa princípom hospodárnosti konania nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšou obranou žalovanej v spore - námietkou o absencii zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dôsledkom v podobe bezúčrnosti a bezpoplatkovosti úveru, námietkou, že banka ako veriteľ nepostupovala s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity spotrebiteľa, či námietkou premlčania, keďže tieto sú už bez právneho významu pre výsledok sporu.

9. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „C. s. p.“) podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci, nakoľko žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu. Náhradu trov konania jej však nepriznal z dôvodu, že z obsahu spisu je zrejmé, že jej žiadne trovy konania nevznikli.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že neboli splnené podmienky ust. § 565 O.z. v spojení s § 53 ods. 9 O.z. na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany banky. Trval na svojom právnom názore prezentovanom v konaní pred súdom prvej inštancie, že ak k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo listom zo dňa 03.08.2018, mohlo sa tak v súlade s ust. § 565 O.z. stať len pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 25.07.2018, aby bolo dodržané, že veriteľ využil právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. splátky splatnej dňa 25.08.2018. Zároveň mal za to, že bolo dodržané aj ust. § 53 ods. 9 O.z., pretože žalovaná bola dňa 03.08.2018 v omeškaní s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, pričom bola nesporne na oprávnenie veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru upozornená výzvou zo dňa 24.06.2018. Na podporu tohto výkladu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15CoCsp/13/2020 zo dňa 25.05.2020, v ktorom sa uvádza: „Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Správne konštatoval odvolateľ v odvolaní, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky je právom veriteľa, je na ňom, či ho využije, musí však toto právo uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V prejednávanej príhode k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo zmluvy zo dňa 8.2.2010 v znení jej dodatkov došlo ku dňu 27.7.2016 (č.l. 87 spisu), podľa zmluvy o splátkovom úvere boli splátky od 9/2010 splatné k 15. dňu v kalendárnom

mesiaci, takže vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala v prejednávacom prípade splátka splatná dňa 15.7.2016, pri ktorej trojročná premlčacia doba by uplynula až dňa 15.7.2019.“.

12. Výklad ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 O.z. uvedený súdom prvej inštancie považoval žalobca nielen za nesprávny, ale aj za šikanózný voči veriteľovi, pretože podľa žalobcu znamená, že vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru má veriteľ možnosť len v priebehu jedného mesiaca, a to po troch mesiacoch od splatnosti splátky, po ktorej veriteľ upozornil spotrebiteľa na možnosť uplatnenia tohto práva a následne, napriek tomu, že by mal naďalej splnené podmienky podľa ust. § 53 ods. 9 O.z. (pretrvávajúce omeškanie spotrebiteľa a upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 O.z.) by musel opätovne (bez opory v právnych predpisoch) upozorňovať spotrebiteľa, že môže uplatniť právo podľa § 565 O.z. (hoci tak už urobil a platobná disciplína dlžníka sa neobnovila). Preto tento výklad považoval za contra legem, svojvoľný a nepreskúmateľný. Jeho nepreskúmateľnosť videl žalobca v tom, že z napadnutého rozhodnutia nemožno vyvodiť, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal s druhou vetou ust. § 565 O.z. Výkladom súdu prvej inštancie preto podľa názoru žalobcu došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

13. Žalobca zastával názoru, že uplatnenie práva podľa ust. § 565 O.z. a splnenie podmienok podľa ust. § 53 ods. 9 O. z. je potrebné posudzovať izolovane, kým súd prvej inštancie tieto ustanovenie neprípustne „zlúčil“. Podľa názoru žalobcu, ak by mal zákonodarca úmysel, aby sa ust. § 565 O.z. v spojení s § 53 ods. 9 O.z. malo vykladať tak, ako uviedol súd prvej inštancie, potom by výslovne uviedol, že v prípade plnení zo spotrebiteľskej zmluvy sa druhá veta ust. § 565 neaplikuje. Ak sa však aplikuje, potom podľa žalobcu žiadnym výkladom nemožno dospieť k záveru, že k uplatneniu práva podľa § 565 dochádza pre nesplnenie inej splátky, než tej, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva. Iný výklad je v priamom rozpore s druhou vetou ust. § 565 O.z. Napokon výklad ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z. súdom prvej inštancie považoval žalobca ako preferujúci absolútnu neplatnosť právnych úkonov v rozpore s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR vyjadrenú okrem iného v uznesení sp. zn. 4Cdo/9/2019 z 27.05.2020.

14. Žalobca uzavrel, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z., preto vec nesprávne právne posúdil ohľadom posúdenia (ne)platnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a v dôsledku toho ohľadne neplatnosti postúpenia žalovanej pohľadávky a tým nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

15. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

17. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na toto v podrobnostiach poukazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti prvého výroku napadnutého rozsudku, reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu dodáva:

18. Výklad ust. § 53 ods. 9 a § 565 O.z. prezentovaný súdom prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, hovorí o tom, že pre využitie práva podľa § 565 O.z. na vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky ustanovenie § 53 ods. 9 O.z. okrem včasného upozornenia veriteľa na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 O.z. vyžaduje, aby bol dlžník - spotrebiteľ v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a pre túto splátku (ak omeškanie s jej zaplatením v čase uplatnenia práva podľa § 565 O.z. trvá) môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 O.z. do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí 3 mesiacov s jej omeškaním. Inak povedané, právo podľa § 565 O.z. pri dohodnutom plnení zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach možno uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so

zaplacením splátky a najneskôr do splatnosti splátky najbližšie nasledujúcej po uplynutí tohto obdobia. Z tohto výkladu nemožno vyvodiť záver, že veta druhá ust. § 565 O.z. sa neaplikuje, aplikuje sa v spojení s podmienkami uvedenými v ust. § 53 ods. 9 O.z. Preto súd prvej inštancie v bode 48. uviedol, že ak k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru malo dôjsť pre splátku splatnú 25.07.2018, právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru mohol veriteľ - banka uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov s jej omeškaním, t.j. od 27.10.2018 (udalosť určujúca začiatok trojmesačnej lehoty - prvý deň omeškania 26.07.2018 + 3 mesiace = piatok 26.10.2018 - koniec trojmesačnej lehoty v zmysle § 122 ods. 2 O.z.) a najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, t.j. splátky splatnej dňa 25.11.2018. Z tohto výkladu je teda zrejmé, ako súd prvej inštancie na vec aplikoval ust. § 565 veta druhá O. z. Zároveň v rámci všeobecných úvah súd prvej inštancie uviedol, že možnosť uplatniť právo podľa § 565 O. z. získa veriteľ opätovne za rovnakých podmienok s omeškaním ktorejkoľvek ďalšej splátky (bod. 44 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Z výkladu súdu prvej inštancie nevyplýva záver prezentovaný žalobcom, že ohľadne každej splátky, s platením ktorej je spotrebiteľ v omeškaní aspoň tri mesiace je veriteľ povinný osobitne upozorňovať spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 O.z. Súd prvej inštancie povedal len toľko, že ak nastane situácia, že aj s inou splátkou bude spotrebiteľ v čase využitia práva veriteľa podľa § 565 O.z. v omeškaní aspoň tri mesiace, získa veriteľ znova oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti splátky najbližšie splatnej po uplynutí rozhodujúcej 3-mesačnej lehoty. Takýto výklad teda nemožno považovať za svojvoľný, nepreskúmateľný, ani za šikanózný voči veriteľovi. Aj pri nespotrebitel'skom úvere má veriteľ možnosť využiť právo podľa § 565 O.z. pri omeškaní so zaplacením niektorej splátky len v rámci cca jedného mesiaca, v tomto prípade, ak by sa nejednalo o spotrebiteľský úver, pri omeškaní so splátkou splatnou 25.07.2018 mohol využiť právo podľa § 565 O. z. od 26.07.2018 do splatnosti splátky splatnej 25.08.2018.

19. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/218/2010 zo dňa 23.11.2010, podľa ktorého: „Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).“

20. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd nestotožňuje s výkladom ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z. prezentovaným v žalobcom uvedenom rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, ktoré nie je rozhodnutím najvyššej súdnej autority. Žalobcom uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/9/2019 z 27.05.2020 netreba vnímať absolútne v zmysle, že ak sa objaví hocaký iný výklad, už sú tu dva odlišné výklady, a preto sa treba prikloniť k výkladu podporujúcemu platnosť právneho úkonu. Navyše rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sa zaoberalo rôznymi výkladmi otázky platnosti zmluvy, ak jej niektoré ustanovenia boli dojednané odkazom na samostatnú listinu (na rozdiel od zmluvy) už osobitne nepodpísanú zmluvnými stranami.

21. Napokon, ak by aj bol výklad ust. § 53 ods. 9 O. z. a § 565 O. z. zo strany žalobcu správny, ani v tom prípade by neboli splnené podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Podľa výkladu žalobcu by spotrebiteľ musel byť v omeškaní minimálne s dvoma splátkami - s jednou splátkou aspoň po dobu 3 mesiacov (aby bola splnená podmienka podľa § 53 ods. 9 O. z.) a s jednou splátkou, pre ktorú veriteľ využije právo podľa § 565 O. z. do splatnosti najbližšie po nej nasledujúcej splátky. Pre platné vyhlásenie predčasnej splatnosti pohľadávky nie je totiž podstatné, že v čase upozornenia na možnosť využitia práva podľa § 565 O.z. bol spotrebiteľ v omeškaní s niektorou splátkou aspoň tri mesiace, ale táto podmienka musí byť splnená v čase uplatnenia tohto práva veriteľa. Samotný žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že v posudzovanom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (03.08.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace (od 25.05.2018). Od splatnosti splátky splatnej 25.05.2018 však

do 03.08.2018, ani do 18.08.2018 neuplynula trojmesačná lehota s jej omeškaním (prvý deň omeškania 26.05.2018 + 3 mesiace = 26.08.2018).

22. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne uzavrel, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky neboli splnené podmienky ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 53 ods. 9 a § 565 O. z. na platné postúpenie pohľadávky, postúpenie pohľadávky je teda neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na žalobcu nebola platne prevedená pohľadávka uplatňovaná žalobou v tomto spore, nie je nositeľom hmotného práva uplatňovaného žalobou, teda nesvedčí mu aktívna vecná legitímácia v tomto spore, a preto súd prvej inštancie správne žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal aj od I. výroku vo veci samej závislý II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Žalovaná mala v prvoinštančnom konaní plný úspech, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Nárok na náhradu trov konania jej však správne súd prvej inštancie nepriznal, nakoľko z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu aj trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovanej v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanej odvolací súd nepriznal z dôvodu, že ani v odvolacom konaní jej žiadne trovy nevznikli, z obsahu spisu jej žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, k odvolaniu sa nevyjadřila.

25. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súde je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 C. s. p.).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., resp. dovolanie má vady podľa § 429 C. s. p. napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 C. s. p. v odvolacom konaní, resp. napriek

výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) C. s. p. v spojení s § 436 ods. 1 C. s. p.).